

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nok et Brev til Professor Sibbern fra N. F. S. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 262. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1836_562-txt-shoot-idm353/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

naar det kun bliver flaat, at to Partier vil
 underteffe hinandens Tro, det ene under Paas-
 tuden af et udrydde Doer, Tro og det An-
 det under Paastuden af at forebygge Man-
 Tro, men at Hol de blive ved Hverandret af of-
 fene hvad de kalde Kiste, gaar netop af
 Hønden i Lebet, og Marfen lagges ode; lo-
 vil Holke-Strengen ikke erlaade sig selv de
 Hødes Mening af alle Partier: at Troen er
 en lei Sag, herfor Man kan haare den Kl-
 viden til Hverandret, og Lærdommen er en
 Skole-Sag, der kan bestaaet sig selv ved at
 være et Høstaaende i Høden for et videnende Mand!
 Og med dette Haab vil vi trode hinanden!

See, min Ven! Dette er hvad jeg her
 kalder Troed-Sagen; og jeg vil ikke en gang
 prøve paa, hvad jeg selv agter for umiddeligt,
 med Hønden at overbevise Dem enten om Vigt-
 heden af mit Troed-Begeer eller af mit Høst-
 Kald, jeg vilde kun strøbe at vise Dem, at jeg
 ved i denne Høstaaende meget godt hvad jeg
 gier og er derom aldeles enig med mig selv,
 saa der maatte paafomme mig en ferdig Sag,
 om det skulle lyktes enten Dem eller no-
 get Maanedt at velse mig et Haars-Vædd fra
 mit Stabe, hvor jeg, som vnder og orsker
 alle den samme Frihed jeg traaver for mig
 og mine Ned-Troende, set Ingen fornømer.
 Men enten al Samvittigheds-Tro og
 man vilge fra vor Stats-Kiste, eller mine
 Troed-Høstaaende, der for Kiste-Loven
 for sig, dog paa en eller anden Maade behøve
 deres Tro i Troed, det er saa billigt og saa
 nødvendigt et Høstaaende, at jeg er vis paa,
 den Danske Regjering for lange siden vilde ind-
 rummet det, naar ikke det Clausenske Parti
 ved sin hergerlige Jøddelse havde forhindret
 det, og vil dette Parti, blide for sin egen
 Høstaaende, vedblive at gaare sin egen Gæve, da
 kan jeg ikke forstaae det, som umiddeligt kom-
 per Høstaaende Frihed, saalange de vil
 midbringe den til at spærre Høstaaende Høstaaende

og Samvittighed. De har for Nøden Troet,
 naar De ganske forsætter Høstaaende om en Stats-
 Kiste, thi det er i sig selv, som en offentlig
 Indretning til paa en ordenlig Maade at af-
 hjælpe Høstaaende religiøse Tro, alle bide en Høstaaende
 sig men en retlig og retlig Ting, som man
 den ingen „herfende“ Kiste være, inter
 Troed-Høstaaende for Samvittighedsene; thi da er
 den ikke blot et Høstaaende Papisterei, men bliver
 efterhaanden en stor Vædd-Pagge, hvoraf Regj-
 ringen saaledes Høstaaende kun har luttet Høstaaende,
 og herved ender Tro taber sin vilgjørende
 Jøddelse, da Tro, ligesom som Høstaaende
 og Høstaaende, er en Høstaaende-Sag, der
 ved at paalægges kun gjøres for død. Jo
 iadeligere jeg derfor ender at forstaae min Tro
 paa mine Børn, des emtygligere vogter jeg
 mig selv at see mindste Tro, og hvem der
 vilde tvinge mine Børn til at høre deres Høstaaende
 og Moderes Tro nedværet som Høstaaende og
 Dødt, dem kunde jeg umiddeligt øffe. Derfor
 altsaa Vender alle et Høstaaende ganske anderledes
 indendigt end En af os, for Man set, hvad
 der vinder ved at vilde tvinge dem i Troed
 Sager, og var de virkelig Høstaaende, da
 var der Tro jo fløet ikke for dem, men alle
 Høstaaende-Høstaaende aldeles uoverfødige. Det er der-
 for fløet, at Prof. Clausen og hans Ven-
 ner set ikke kryder sig om de Høstaaende af Høstaaende
 Høstaaende, der efterhaanden saae Høstaaende Høstaaende
 Høstaaende, og det var endnu værre, at
 Man i Høstaaende alle sig sig Tid til at be-
 handle en Sag, der var langt anderledes Høstaaende
 Høstaaende end Høstaaende om denne Høstaaende ved
 Høstaaende Høstaaende; men jeg har det Haab til
 Høstaaende Høstaaende, at det der-
 for ikke skal være to Høstaaende, for Høstaaende, Høstaaende
 der løfter, da Frihed i naturlige Ting In-
 gen kan være til Høstaaende, som saar den, og
 Høstaaende Høstaaende. Men umiddeligt
 kan høre Høstaaende Høstaaende paa en Høstaaende Høstaaende
 Høstaaende til Høstaaende Høstaaende, men naar være

